

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/52/2015
Identifikačné číslo spisu: 2313011054
Dátum vydania rozhodnutia: 12.08.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:2313011054.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 12. augusta 2015 v Bratislave v trestnej veci obvineného Z. F. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 14. augusta 2014, sp. zn. 6To 53/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. F. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 1T 160/2013, zo dňa 5. marca 2014 bol obvinený Z. F. uznaný za vinného pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 18. júla 2013 v čase o 12.48 hod. v obci Abrahám vošiel do miestnosti v budove Slovenskej pošty, prešiel k priehradke a so slovami „prepad“ položil ruku, v ktorej držal pištoľ ČZ vz. 82 cal. 9 mm na parapetu do polo oblúkovitého výrezu na sklenenej výplni priehradky, a požadoval peniaze od pracovníčky pošty L. V., ktorá z priehradky zo stola vytiahla peniaze a držala ich v ruke, pričom obvinený vystrelil jediným výstrelom zo zbrane do steny a následne ruku, v ktorej držal zbraň priložil k telu vedľa seba a druhou rukou cez polo oblúkovitý výrez na sklenenej výplni priehradky vytrhol peniaze z ruky pracovníčky pošty a z miesta utiekol, pričom L. V. neutrpela zranenia a spoločnosti Slovenská pošta, a. s., so sídlom Banská Bystrica, Partizánska cesta č. 9 bola spôsobená škoda vo výške 1 335 eur.

Za to mu okresný súd uložil, podľa § 188 ods. 2, § 36 písm. j/, písm. 1/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň bol zaviazaný k náhrade škody.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal obvinený Z. F. odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave na verejnom zasadnutí konanom 14. augusta 2014 uznesením, sp. zn. 6To 53/2014 takým spôsobom, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného F. zamietol.

Dňa 11. júna 2015 bolo na Okresný súd Galanta doručené dovolanie obvineného Z. F. smerujúce voči rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré tento podal prostredníctvom svojej obhajkyne a kde ako dovolacie dôvody označil dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Čo sa týka potom uplatneného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uviedol, že do tohto bolo v rámci uvedeného trestného konania zasiahnuté, a to jednak tým, že súdy vyhodnotili znalecké posudky jednostranne v jeho neprospech a nezohľadnili pomery páchatel'a, pričom mali použiť ustanovenie § 39 Tr. zák., nakoľko uložený trest je neprimerane prísny.

S ohľadom na vyššie uvedené dôvody preto obvinený F. záverom navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu a tiež rozsudok súdu prvého stupňa a prikázal vec prvostupňovému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Na súd prvého stupňa bolo dňa 19. júna 2015 doručené písomné vyjadrenie prokurátora príslušnej okresnej prokuratúry k podanému dovolaniu. Tento v ňom v prvom rade upozornil na to, že argumentácia dovolateľa ohľadom jeho trestu je v podstate totožná s tou, ktorá bola použitá v odvolacom konaní, súdy vykonali potrebné dokazovanie potrebné na rozhodnutie o treste, pričom mu bol uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby. Podmienky na použitie § 39 Tr. zák. neboli splnené a ani nejde v danom prípade o ním uplatnený dovolací dôvod.

S odkazom na vyššie uvedené preto ohľadom dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odkázal na obe vydané rozhodnutia, ktorých zdôvodnenie vzťahujúce sa na výrok o treste, považuje za dostačujúce.

Nakoľko teda podľa názoru prokurátora neboli v podanom dovolaní uvedené žiadne skutočnosti, zakladajúce niektorý z dovolacích dôvodov, navrhol toto v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 4, veta prvá Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 371 ods. 7 Tr. por. dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštanca.

Vo vzťahu k vyššie spomínanej viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por. alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por., bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Tr. por. a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Pokiaľ ide o dovolanie obvineného F., tak tu je potrebné v prvom rade uviesť, že tam uvádzané dôvody sú v podstate len zopakovaním toho, čo menovaný uvádzal počas odvolacieho konania (t.j. dovolanie obsahovo zodpovedá jeho skoršej obhajobe). Z toho potom okrem iného vyplýva, že v rámci daného dovolacieho konania bolo povinnosťou najvyššieho súdu sa zaoberať námietkami obvineného, keďže tieto boli uplatňované už skôr, v pôvodnom konaní (§ 371 ods. 4, veta prvá Tr. por.).

Vo všeobecnosti je potrebné poukázať na to, že právo na obhajobu je v zmysle tohto potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu. Daný dovolací dôvod môže byť pritom naplnený len v takom prípade, ak zistené porušenie práva na obhajobu bolo zásadné, t.j. ak došlo v trestnom konaní k takému pochybeniu, ktoré malo resp. mohlo mať vplyv na priebeh či samotný konečný výsledok tohto konania.

Pokiaľ ide o rozhodnutia vydané v posudzovanej veci, ktoré sú napádané v podanom dovolaní zo strany obvineného, tak tieto sa podľa zistení najvyššieho súdu opierajú o dôkazy vykonané v súlade so zákonom, keď bolo tiež plne rešpektované právo obvineného na obhajobu ako i zásada kontradiktórnosti.

Treba zdôrazniť, že dovolací súd nepreskúmava primeranosť trestu, pokiaľ bol uložený v rámci zákonom ustanovenej sadzby, teda neskúma trest z hľadiska iných hmotnoprávných ustanovení (§ 34 ods. 3 až 5 Tr. zák.), než tých, ktoré určujú rozsah trestnej sadzby. Z tohto titulu teda nemožno uplatniť ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a pri dovolacom prieskume je možné vo vzťahu k výroku o treste (z hľadiska jeho druhu a výšky) použiť len dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm.

h/ Tr. por. ako podľa špeciálneho ustanovenia.

Teda vo vzťahu k dovolacej námietke (nepoužitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu) je potrebné uviesť, že (aj v zmysle použiteľnej judikatúry najvyššieho súdu) nemožno na absencii aplikácie zmierňovacieho ustanovenia založiť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ (ani písm. h/, i/) Tr. por. Ako už bolo uvedené, výška trestu je v dovolacom konaní revidovateľná len vtedy, ak bol trest uložený mimo zákonom ustanovenej sadzby.

Ak teda dovolateľ opakovane namieta neprimeranosť uloženého trestu, nie je možné na podklade tejto okolnosti výšku právoplatne uloženého trestu, nevybočujúceho z rámca zákonom ustanovenej sadzby, preskúmať.

Námietka o tom, že malo byť použité zmierňovacie ustanovenie je výhradou o neprimeranej prísnosti uloženého trestu. Túto však možno použiť len ako odvolací dôvod a nie ako dôvod dovolania. Preto spomenutá námietka nenapĺňa žiadny dovolací dôvod. /Stanovisko č. 5 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky 1/2011./

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že najvyšší súd nezistil opodstatnenosť obvineným uplatnenej dovolacej námietky z pohľadu žiadneho dovolacieho dôvodu, a preto nemohol inak, ako dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.